



KRONIKA OBCE ÚHERCE

*Díl III
2014*

Inventarizace objektů a domů
v katastru obce Úherce

Stav léto 2014

*Sepsal Pavel Mencl
Fotografie Václav Loucký
Sestavení a redakční úprava pro web Zbyněk Plzák
©2014*

Informace o objektech v katastru obce



Obecní úřad Úherce č. p. 57

Jde o bývalou jednotřídní školu s bytem pro učitele. K položení základního kamene došlo v roce 1897. Před tímto datem chodily zdejší děti do farní školy v Panenském Týnci. V přízemí byla učebna a kabinet a v patře byla bytová jednotka pro řídícího učitele. V roce 1951 byla škola uzavřena a objekt získalo myslivecké sdružení, které zde provádělo drobné opravy. Byla provedena výměna oken a otlučena padající omítka fasády. V roce 1990 byla v přízemí zřízena zasedací místnost pro místní občany a po ustavení Obecního úřadu Úherce dne 28. 11. 1990 slouží jako budova tohoto úřadu. V roce 1997 bylo započato s vnitřními

úpravami budovy a v roce 2001 byla provedena oprava fasády. Okolí a bývalé hřiště bylo postupně upraveno pro pořádání akcí obce. V bytové jednotce v prvním patře objektu bydlí Dana Švarcová, která zde má trvalé bydliště.





Kaple Neposkvrněného početí Panny Marie

Kaple se nachází ve středu obce. Její stáří se datuje do první poloviny 18tého století. Je to barokní stavba, čtvercového tvaru, bez zevního členění, s masivními půlkruhovými dveřmi a zvoničkou. Kaple má uvnitř čtvercovou křížovou klenbu s hřebínky a konzolami. Součástí kaple je socha Panny Marie, stejného stáří jako kaple, a zvon. Obě tyto historické památky jsou v současnosti uschovány a chráněny tak proti případné krádeži.

V roce 2000 provedl pan Pešek z č. p. 27 celkovou opravu fasády a vyměnil nové vstupní dveře.

Historický záznam bývá často příliš strohý (poznámka Věry Snopové)

V Úhercích jsem se narodila a žiji zde celý život. Vzpomínám si, že na kapličku jsme jako děti pohlížely jen jako na dobrý strategický bod na hraní. Nepamatuji si, že by lidé v Úhercích byli zbožní anebo, že by se konal v kapli nějaký náboženský obřad.

Když bylo do Úherce zavedeno autobusové spojení, byla přistavěna ke kapličce dřevěná autobusová čekárna, která časem sloužila ke všemu možnému a spolu s kapličkou chátrala. Po roce 1990 se opět obec stala samostatnou a měla svůj obecní úřad. Tehdy se dřevěná čekárna od kapličky odstranila. Popud k tomu dala kritika redaktora okresních novin. Tehdejší místostarosta Ing. Jaroslav Tůma alespoň kapličku na své náklady nabítil a upravil, protože obec měla peněz málo.

Jako občanka obce jsem ráda, že u kapličky měl chalupu pan Miroslav Pešek s rodinou, který začal nejprve upravovat okolí kapličky a poté dobrovolně kapličku opravovat. Toto dělal po víkendech skoro dva roky. Obec přispěla pouze na materiál a sice: tašky a latě částkou 14 593 Kč, stavební materiál 1 513 Kč a nové dveře v částce 20 321 Kč.

Po opravě vnějšku začala renovace vnitřku, kde hlavní zásluhu měla paní Hana Pešková za spolupráce paní Naušové, též chalupářky. Krásně zrestaurovaly oltář, ušily nový přehoz na oltář, opravily stojan na bibli a ostatní inventář, který se v kapli nachází. Jako krásný dar k otevření kaple, které se konalo 12. září 2002, dostala obec od chalupáře pana Karla Hrubína kopii sošky Panny Marie.





Kaplička

Nachází se v ohybu silnice, směrem k Panenskému Týnci, přibližně 400 m od kraje obce. O její historii nevíme v současnosti nic. V roce 1988 byla opravena. Opravu provedli Břetislav Bubeníček a Václav Rubeš.



Pomník padlých

Pomník byl vystavěn na počest obětí 1. světové války 1914-18, kterými byli Čermák Josef, Lukšík Emanuel, Macek Jaroslav, Suk Josef, Suk Josef, Suk Karel, Lukáš František, Štulík Vladimír, Štulík Václav, Švácha Václav, Vykouk Václav, Vykouk Antonín a Verner Antonín.

O postavení pomníku bylo rozhodnuto v roce 1926. Celé akce se ujal místní hasičský sbor. V obci byla zorganizována sbírka. Na schůzi výboru sboru dobrovolných hasičů konané dne 31. 7. 1926 bylo rozhodnuto, že postavení pomníku padlých zajistí sbor sám. Byl schválen výbor v čele s Antonínem Buřtem, pokladníkem Jaroslavem Erlichem, jednatelem Antonínem Šalamounem a členy Václavem Stuchlým, Jaroslavem Malcem, Emilem Jirátem a Františkem Cihlářem. Hasiči věnovali jako dar 900,- Kč a místní hudební kroužek 100,- Kč. Odhalení pomníku se konalo 1. 7. 1928.

Po 2. světové válce byl pomník doplněn o desku s oběťmi okupace. Byli to Božena Patčová, Bedřich Patč a Antonín Erlich, kteří byli popraveni dne 24. 11. 1944 za přechovávání kapitána sovětské armády, který uprchl z vězení. Zeď vystavěl Václav Henzl a okrasné stromy kolem pomníku vysázel Josef Ekrt st. V roce 2001 byla provedena oprava pomníku firmou Šrajer z Pálče, která stála 19 000 Kč.



Hasičská zbrojnice

Založení sboru dobrovolných hasičů došlo v obci 31. 12. 1922. V roce 1927 měl sbor vlastní boudu, která sloužila jako hasičský sklad. V roce 1952 se začalo s opravou hasičské zbrojnice, která se nachází na pozemku bývalé obecní váhy. V roce 1966 byla provedena oprava střechy a v roce 1974 byla dokončena hasičská zbrojnice i s vnějšími úpravami. 16. 12. 2012 došlo k oficiálnímu otevření nově opravené a vybavené hasičské zbrojnice slavnostním přestřižením pásky hosty a starostou obce panem Karlem Šípkem. V listopadu 2013 instalovali místní hasiči dva stožáry k sušení požárních hadic. Jeden u požární nádrže a druhý u hasičské zbrojnice. V roce 2014 byla provedena přístavba druhé garáže k hasičské zbrojnici.



Stodola a dětské hřiště

Stodola byla postavena v roce 1939 a je jediné co se zachovalo z bývalého statku slečny Beránkové, která neměla dědice a darovala statek státu. Národní výbor pak rozhodl v padesátých letech statek zbourat. Tak vzniklo prostranství, které se zčásti osázelo okrasnými stromy, byla na něm udělána otočka pro autobus a postavena autobusová čekárna. Stodolu používalo tehdejší JZD jako sklady. Po roce 1989 přešla stodola pod OÚ Úherce. Zjistilo se ovšem, že stodola je uvedena v katastru nemovitostí jako zbořeniště a obec musela požádat o znovuoobnovení registrace budovy. Nyní obecní úřad využívá stodolu jako sklad a patro bylo upraveno k současnému využití jako fitcentrum. V roce 2012 bylo na části pozemku obecního „náměstíčka“ před stodolou vybudováno obcí dětské hřiště, které bylo slavnostně otevřeno 24. 3. 2012.



Obecní hřbitov

Obec má i svůj hřbitov, který se nachází nalevo od silnice směrem na Kokovice, 250 m od konce obce. Na začátku dvacátých let minulého století se rozhodli bohatší občané obce, že si založí svůj vlastní hřbitov s tím, že zde budou mít jejich rodiny hrobky trvale zdarma.

Na Hrádku

Jde o místo na vrcholu terénního hřebene, jižně od středu obce. Místo je obestřeno pověstmi a v kronice uvádíme tuto oblast v katastru obce jen proto, že zde v 80tých letech minulého století, při hlubokých orbách, byly vyorány velké přesně opracované kamenné bloky.

Stará cihelna

Nachází se jižně, přibližně 800 m, od středu obce. Bylo zde odkryto pohřebiště z pátého století. Pracovní činnost zde byla ukončena na počátku 20tého století. V současnosti jsou zde jen rozvaliny.

Lom pískovcového kamene

Místo lomu je na úbočí severního svahu, směrem k Panenskému Týnci, přibližně 500 m od středu obce. Pracovní činnost zde byla ukončena na počátku 20tého století. Vylámané bloky kamene se opracovávaly pilou (kaprem). V minulosti byl lom zavezen černou skládkou.

Stará formanská krčma

Jde o prastarý objekt, který stál ve středu dvora bývalého Berchova statku, dnes č. p. 32. Krčma měla dvě místnosti, terasu se schodištěm a chlév. O její starobylosti svědčil i způsob stavby. Šlo o kombinaci kamenné a srubové stavby. Stropy byly vytvořeny z dřevěných tyčí propletených slámou a opatřeny jílovou mazanicí. Na počátku 20. století byl chlév využíván jako vepřín a budova jako sklad umělých hnojiv a krmiva. Na přelomu 80. let 20. století byla budova pro naprostou devastaci zbourána

Informace o jednotlivých budovách podle popisného čísla



Objekt č. p. 1

Jde o bývalý vrchnostenský statek, jehož polnosti byly v roce 1925 rozparcelovány. Jedná se o rozsáhlý objekt hospodářských budov, který na počátku 20. století vlastnil Karel Bubeníček. Zemřel v srpnu 1928 a jeho manželka v listopadu 1936. Po tomto roce byl majitelem Břetislav Bubeníček, který zde hospodařil až do roku 1950. Jako největší statek v obci byl středem činnosti místního JZD, které zde mělo kancelář a rozsáhlé hospodářské objekty. V polovině 50tých let se rodina Bubeníků přestěhovala do č. p. 44. Za činnosti JZD zde byla provedena renovace chlévů.

Po restitucích v roce 1992 získal tento objekt Břetislav Bubeníček ml., který učinil několik pokusů využít tyto objekty k zemědělské činnosti tím, že je pronajímal postupně několika nájemcům, ovšem bez většího úspěchu.

V roce 2007 zakoupila objekt firma Biopreparáty s. r. o. za účelem rekonstrukce areálu bývalého statku na kanceláře a výrobu přípravků na ochranu rostlin.



Objekt č. p. 2

Byl to malý deputátní domek v těsné blízkosti hospodářských budov statku Bubeníčků. Postupně zde bydlel pan Švampera, rodina Františka Polaneckého, rodina Stříbrských a nakonec Anna Chloubová. V roce 1962 byl domek zbořen a srovnán se zemí.



Objekt č. p. 3

Podařilo se rozpoznat tento objekt jako bývalý grunt číslo 3. Jde o selskou usedlost s obytným podkrovím, postavenou v typické slánské architektuře. Vedle obytné části je zde i malý chlév, sýpka a rozbořená stodola. O stáří těchto objektů svědčí kamenné bloky s vytesanými letopočty. Na stáji je letopočet 1633 a na stodole 1863.

Před rokem 1600 koupil tuto usedlost Kryštof Řezník za 215 kop. V roce 1604 byl vlastníkem Jíra Krčmář. V roce 1616 Jakub Zajíček a v roce 1617 Vít Pešík. V roce 1630 Jan Pešík a 1632 Ondřej Kratina. Od roku 1671 vlastnil usedlost Martin Vilhelm, který ji prodal za 110 kop Matěji Enochovi. V roce 1701 zde byl Ondřej Kundela a od roku 1712 Václav Husák. Rodina Husáků vlastnila tuto usedlost až do roku 1985. Posledním žijícím Husákem v obci byl Václav Husák, který byl znám jako houslový virtuos. Po něm zdědil usedlost Karel Husák, jeho syn, žijící v Plzni. Ten prodal usedlost v roce 1983 za 96.000 Kčs, v té době již bez polností, manželům Simandlovým z Prahy, kteří ji využívali jako rekreační chalupu. Dům spolu s hospodářskými budovami je na celkové výměře 1378 m² a ostatní plocha je 842 m². V roce 2001 koupili tento objekt k trvalému bydlení manželé Karel a Dana Šípkovi.



Objekt č. p. 4

Jde o malé venkovské stavení s malým chlévem a stodolou. Rozpoznáváme v něm bývalý grunt č. 9. V roce 1592 vlastnil tuto usedlost Matouš Hrůza, který ji prodal Fenclovi Teicherovi za 190 kop. V roce 1616 byl majitelem Adam Teicher, který v roce 1626 odprodal půllán pozemků a zbyl tak jen čtvrtlán. V roce 1626 je zaznamenán jako vlastník Jíra Hudec, v roce 1631 Matěj Šafář a v roce 1655 Bartoň Hudeček. Dalšími majiteli byli v roce 1663 Václav Piskač, 1665 Jan Krejčí, 1671 Jan Němec, 1675 Jan Arnošt, 1687 Šimon Suk a v roce 1705 Jiří Suk. O následných vlastnících nám není nic známo. Na přelomu 19tého a 20tého století vlastnila usedlost rodina Týců a Urbánků. V 50tých letech 20tého století koupil tuto usedlost Václav Erlich, syn Antonína Erliche z cihelny, který postupně tento objekt přestavoval do nynější podoby. Po něm byla majitelkou dcera Marie Vojtěchová. V současnosti je majitelkou Martina Houdová, s manželem Václavem, vnučka Václava Erliche. Stavení využívají jako rekreační objekt.

Vedle objektu č. p. 4 stály ještě 2 domy, jejich majiteli byl Tomáš Suk a Alois Řezníček. Tyto objekty byly, v 60. letech 20. století, pro naprostou devastaci zbourány. V současné době je zde malý parčík.



Objekt č. p. 6

Jedná se o bývalý hostinec Františka Herouna. Přestavba do současné podoby byla provedena v roce 1933. Přízemí budovy bylo využíváno pro místní národní výbor. Sál hostince adaptovalo družstvo Jednota na svoji prodejnu. Tato prodejna byla uzavřena 30. září 1996. Majitelem byla Naděžda Tlustá, vnučka Františka Herouna, spolu s ní zde měla trvalé bydliště i její dcera Hana Procházková.

V roce 2005 objekt zakoupili manželé Miroslava a David Anglettovi. S nimi zde žijí dcery Kateřina a Julie a syn Jan a dům jim slouží k trvalému bydlení.



Objekt č. p. 8

Majitelem tohoto objektu byl Václav Henzl, který, po smrti majitele sousedního objektu č. p. 9 Bohumila Loudy objekt koupil a sloučil oba objekty v jeden. Postupně tyto objekty přestavoval až do současného stavu.

Dnešními majiteli jsou děti Václava Henzla, každý jednou polovinou, Václav Henzl ml. a Marie Stuchlá, přičemž Václav Henzl zde má trvalé bydliště. Po těžkém úrazu Václava Henzla v současnosti v objektu nikdo nebydlí.



Objekt č. p. 11

Objekt se nachází ve středu obce v ohybu silnice. Jde o menší domek, jehož nejstaršími dostupnými majiteli byla rodina Hézlů. Od nich získal tento majetek Josef Prošek, syn Marie Hézlové, který v 60. – 70. letech 20. století provedl rozsáhlé úpravy tohoto objektu. Oženil se s Martou Hrachovou a v roce 1992 zemřel.

Současným majitelem je syn Marty Hrachové Vratislav Hrach, který objekt využívá jako rekreační a provádí zde v současnosti drobné úpravy ke zlepšení kultury bydlení.



Objekt č. p. 12

Objekt se nachází ve středu obce, na severní straně, vedle Mackova hostince. Jde o typickou zemědělskou usedlost většího rozsahu. Vedle větší obytné budovy jsou zde stáje a stodola. Ke statku patřilo 11 ha polností.

Nejstarším dostupným majitelem byl Řehoř Suchý. Od něho tento statek koupil v roce 1655 Matěj Lochman za 90 kop. V roce 1666 byl vlastníkem Václav Srb, v roce 1674 Václav Jirásek a v roce 1708 Jiří Jirásek. Rod Jirásků vlastnil tento statek ještě na počátku 20. století. V té době zde žili manželé Jiráskovi, kteří přišli z Tuchoměřic. Vedle zemědělské činnosti prováděli v obci i povoznictví. Po nich se stala majitelkou paní Dvořáková, která zde bydlela až do roku 1949, kdy se odstěhovala do Prahy. Do tohoto roku zde měli bydliště i manželé Švachovi, kteří se odstěhovali do Libovic. Dne 27. 9. 1947 koupili statek manželé Miroslav a Marie Peškovi. Ti zde bydleli do 28. března 2003, kdy se ve věku 92 a 90 let odstěhovali ke své dceři do Peruce a objekt prodali paní Evě Draierové k rekreaci.



Objekt č. p. 13

Jedná se bývalý hostinec, který byl uzavřen v roce 1993. K obytné budově patří chlév a stodola. Hostinec byl vyhlášený velmi dobrou chutí piva a oblíbený místními občany i občany z okolí. Přispěla k tomu i ta skutečnost, že sudy byly skladovány ve sklepě vytesaném do skály. Objekt se nachází ve středu obce na severní straně přímo nad vodní nádrží. Objekt byl přestavěn do současné podoby v roce 1912.

V roce 1913 byli zapsáni jako majitelé Jaroslav a Blažena Mackovi. Posledním hostinským byl Miloslav Macek, který v roce 1993 zemřel. Na přelomu století koupil usedlost Jindřich Vodňanský, který zde má se svou ženou Lucií trvalé bydliště.



Objekt č. p. 14

Jde o bývalou větší zemědělskou usedlost ve středu obce na severní stráni. Byl v ní rozpoznán bývalý grunt č. 18.

V roce 1588 koupil tuto usedlost s půllánem polností Mikuláš Kulhánek za 70 kop. V roce 1653 koupil tento objekt Matouš Vořech za 45 kop. V létech 1693 až 1715 byl vlastníkem Jan Vořech. V roce 1913 měli zapsané toto vlastnictví manželé Jan a Růžena Cimroví. Dalšími vlastníky byli postupně Hrach Karel, Zámek Jiří st., Zámek Jiří ml. a od něho na počátku 90. let 20. století koupili usedlost manželé Pospíšilovi. V objektu provedli rozsáhlou přestavbu. Byly zbourány hospodářské budovy a v obytné části provedeny úpravy pro moderní bydlení.



Objekt č. p. 15

Je to poměrně velký statek s chlévy a stodolami na severní straně. Od počátků 20. století, podle dostupných informací, vlastnila tento objekt rodina Franců. V roce 1913 to byli manželé Josef a Marie Francovi. V současné době vlastní tuto usedlost Martin Franc, který ji zdědil po svém strýci a využívá ji k rekreaci.



Objekt č. p. 16

Jedná se o bývalou menší zemědělskou usedlost s hospodářskými budovami o výměře 830 m² a zahradou o rozloze 1465 m². Původně k ní patřilo 7 ha polností. Dne 23. 1. 1925 objekt vyhořel a byl znovu postaven do současné podoby.

V roce 1913 byli vlastníky manželé František a Marie Husákoví a do roku 1980 vlastnili tento objekt společně Josef Husák a Karel Ort. Po tomto roce byl majitelem Václav Husák, syn Josefa Husáka. V roce 2001 koupili usedlost manželé Aleš a Dana Černí a provedli v objektu drobné vnitřní úpravy ke zkvalitnění bydlení. Po smrti pana Aleše Černého nechala manželka Dana zhotovit novou fasádu na domě. V současnosti zde trvale bydlí.



Objekt č. p. 17

Jde o malou hospodářskou usedlost, ke které původně patřilo kolem 7 ha polností. Objekt nebyl dlouho nijak udržován a chátral.

V roce 1913 vlastnili objekt manželé Josef a Antonie Francovi. V roce 1925 zde žil Husák František. Dalšími majiteli byli manželé Josef a Hedvika Buškovi a po nich Vlastimil a Věra Purchartovi. V současnosti využívá tento objekt k rekreačnímu bydlení syn Vlastimil Purchart ml. a jeho manželka Blanka.



Objekt č. p. 19

Jedná se o poměrně malý venkovský domek, bez hospodářských objektů, jen s malým dvorkem. Toto stavení se nachází ve středu obce vedle pomníku padlých.

V roce 1913 byl majitelem tohoto objektu František Robek, který zde provozoval hokynářství. Po něm zdělila tento domek dcera Eliška, která se provdala za Františka Srba. V současnosti tento domek vlastní jeho syn Jiří Srb, který zde má trvalé bydliště.

Objekt č. p. 20

Byla to původně obecní pastouška, která se nacházela v těsné blízkosti pomníku padlých. V roce 1943 zde žil Václav Polanecký s manželkou a dětmi Václavem, Františkem, Alicí a Irenou. Žil zde i Oldřich Suk a určitou dobu i Václav Hezl. V 60. letech 20. století byla pastouška zbourána.



Objekt č. p. 21

Původně se jednalo o deputátní domek pro zemědělské pracovníky patřící ke statku č. p 26. Bydleli tu Suk Vlastimil a paní Studničková s dětmi.

V roce 1913 vlastnili tento objekt Václav a Rozálie Lancovi a od nich jej koupil Macek Vladimír. Kolem roku 1980 byla vlastníkem Marie Hrubínová a dne 3. 10. 1989 si tento objekt koupili Vladimír a Ilona Najmanovi, kteří zde od té doby provádějí drobné stavební úpravy ke zkvalitnění rekreačního bydlení.



Objekt č. p. 22

Jedná se o malý přízemní domek se stodolou a chlévem. Chlív byl využíván jako truhlářská dílna. Střecha stodoly v 80. letech 20. století spadla.

V roce 1913 vlastnili tento objekt Václav a Marie Jiráskovi. Václav Jirásek byl truhlář. Po nich zdědil tuto usedlost jejich syn Josef Jirásek. Dále pak jeho syn Jiří Jirásek a od něho jí koupila Marta Hrubínová. Ta následně prodala dům panu Jiřímu Fryčovi, který ho obratem přeprodal Silvě a Janovi Červenkovým, kteří se v Úhercích i vzali.



Objekt č. p. 23

Původní selská usedlost, která se v 19. století rozdělila na dvě popisná čísla a to 23 a 65. V čísle 65 žil Čeněk Čermák, který byl zahradník. Číslo 23 je podlouhlý přízemní domek se stodolou.

V roce 1913 patřil tento objekt manželům Františkovi a Anně Cihlářovým. Po nich zdědil tuto usedlost jejich syn Václav Cihlář s manželkou Marií. Od nich ji koupila Jaroslava Kosová s manželem Otou. Ota Kos se později odstěhoval a v domku v současnosti bydlí Jaroslava Kosová s přítelem.



Objekt č. p. 24

Jedná se o domek s malým dvorkem. Byl to původně deputátní domek. Objekt nebyl dlouhodobě udržován.

V roce 1913 vlastnili ho manželé Václav a Františka Sukovi a po nich Božena Stoklasová a Vlastimil Matějčík. Dalším majitelem byla Olga Rychlíková a Jakub Rychlík, který zde měl trvalé bydliště, ale dlouhodobě se zde nezdržoval. Od něho objekt zakoupili manželé Kováčovi a domek zrekonstruovali. Od nich domek v roce 2009 zakoupili manželé Zelingerovi a žijí zde trvale.



Objekt č. p. 25

Je to typická zemědělská usedlost s obytnou budovou, chlévem a stodolou.

V roce 1913 vlastnili tuto usedlost manželé František a Anna Cihlářovi. V roce 1938 po nich zdělila tento objekt jejich dcera Jindřiška, která se provdala za Vladimíra Hajma. V roce 1988, kdy Jindřiška Hajmová zemřela, získala jednu polovinu její dcera Eva Tůmová. V roce 2000 část objektu získala jako dědictví vnučka manželů Hajmových, Štěpánka Vojtěchová. V současné době dům vlastní Eva Tůmová a, Štěpánka Tůmová s dětmi Adélkou a Danielem a mají zde trvalé bydliště.



Objekt č. p. 26

V objektu byl rozpoznán bývalý grunt č. 2. Jedná se o poměrně velký statek, ke kterému patřilo 26 ha polností. V současnosti je to největší obytná budova v obci a charakterizovaná jako vila. K ní patří velká stodola, chlévy a kolny. Původní zemědělská obytná budova byla ve 40. letech 20. století přestavěna na vilu.

V roce 1599 vlastnil tuto zemědělskou usedlost s jedním lánem polí Šimon Bažant. V roce 1615 Jan Filípek, 1617 Vít Mazač, 1624 Havel Vlk, 1628 Kašpar Novák a v roce 1674 Václav Švamberský. V letech 1688 až 1704 Jiří Sadílek, 1705 Kašpar Lukášek a v roce 1715 Jan Lukášek. Od tohoto roku posloupnost majitelů je nám neznámá. Až v roce 1913 jsou jako majitelé zapsáni manželé František a Antonie Mackovi. Po nich zdědil tento objekt jejich syn Vladimír Macek s manželkou Marií. V současné době je majitelem jejich vnuk, syn dcery Jiřiny, Václav Loucký, který objekt využívá k rekreaci.



Objekt č. p. 27

Je to malý deputátní domek, který patřil ke statku Josefa Šalamouna.

V roce 1913 byl zapsán do vlastnictví Antonínu Novákovi. Od něho domek koupil František Psika a ten ho prodal Karlovi Petrášovi. Kolem roku 1980 si tento objekt koupili manželé Miroslav a Hana Peškovi a využívali ho k rekreaci. Současnou majitelkou je Hana Pešková.



Objekt č. p. 28

Je to malý zemědělský objekt s chlévem a malou stodolou. Nachází se ve středu obce přímo u vodní nádrže. Stodola byla využívána jako truhlářská dílna.

V roce 1913 měli tento objekt ve svém vlastnictví manželé Josef a Františka Sukovi. Po nich ho zdědil jejich syn Josef Suk s manželkou Blaženou a po nich jejich dcera Jaroslava, která se provdala za Josefa Ekrta. Ti odkoupili vedlejší malý domek č. p. 51, propojili ho s obytnou budovou a přistavěli patro. Josef a Jaroslava Ekrtovi zde mají trvalé bydliště. Od roku 2004 je majitelkou Jaroslava Buřtová, vnučka Josefa a Jaroslavy Ekrtovy.



Objekt č. p. 30

Jedná se o typickou zemědělskou usedlost s velkou stodolou, chlévem a dalšími hospodářskými stavbami.

V letech kolem roku 1870 vlastnil tuto usedlost Fišera. Od něho jí koupil Václav Lanc. V roce 1913 vlastnil tento objekt jeho syn Bohumil Lanc s manželkou Marií. Po nich tuto usedlost zdědil syn Bohumil Lanc st., který v roce 1940 přestavěl původní hospodářské stavení s nízkými stropy do současného stavu. Taktéž chlév byl přestavěn na garáž. V současnosti zde bydlí Renata Lancová se svou dcerou Renatou. Mají zde trvalé bydliště. Rodiče převedli objekt na syna Petra Lance.



Objekt č. p. 31

Je to poměrně velký statek s chlévy a stodolami. Ke statku patřilo 21 ha polností. Původní přízemní obytná budova byla přestavěna v roce 1930 a chlévy byly modernizovány v roce 1938.

V roce 1913 měli zapsán tento objekt ve svém vlastnictví manželé Josef a Anna Šalamounovi. Po nich ho zdědil jejich syn Antonín Šalamoun s manželkou Annou. Současnými vlastníky jsou jejich dcera Věra Snopová s manželem Vojtěchem Snopem, kteří zde mají trvalé bydliště.



Objekt č. p. 32

Jedná se o poměrně velkou zemědělskou usedlost s rozsáhlou obytnou budovou se dvěma bytovými jednotkami, velkou stodolou, chlévy, garážemi a rozlehlým dvorem. Vše o celkové výměře 3895 m². Ke statku původně patřilo 26 ha polností. V současnosti k objektu patří zahrada o výměře 722 m² a louka 1140 m². Obytná budova a chlévy byly přestavěny do současné podoby v roce 1905. V 70. letech 20. století byly provedeny opravy střech.

V objektu byl rozpoznán bývalý grunt č. 20. V roce 1578 vlastnil po svém otci tento objekt Václav Jeník a v roce 1631 jeho syn Václav Jeník. Od roku 1649 Jakub Filip a mezi léty 1647-1715 Matěj Bercha. Rodina Berchů držela tento statek až do poloviny 20. století. V roce 1915 patřil Josefu Berchovi a po něm ho zdědila jeho dcera Zdenka, která se provdala za Miroslava Erlicha. Ti se v roce 1950 odstěhovali do Tuřan. Na začátku 90. let získala v restituci tento objekt jejich dcera Zdenka Kubrová, která v roce 2001 26 ha polností prodala Dr. Miloslavu Petrusovi a hospodářský objekt pak manželům Albínovi a Zuzaně Kubištkovým za 1 000 000 Kč. Ti zde provedli rozsáhlé úpravy ke zkvalitnění bydlení. Taktéž byly provedeny opravy štukové výzdoby a omítek na obytné budově a tím uvedeny do původního stavu. V objektu žili Albín Kubišník, Zuzana Kubištková, jejich děti Albín a Zuzana, Pavel a Věra Menclovi a Zuzana Fafejťová. Po smrti manžela vlastní objekt Zuzana Kubištková a bydlí zde i její rodiče Věra a Pavel Menclovi.



Objekt č. p. 33

Jedná se o objekt bývalého mlýna. V roce 1624 zde byl mlynářem Havel Vlk a v roce 1673 Jan Čermák. Další majitelé mlýna nám chybí. Až v roce 1913 byl zapsán jako majitel Josef Štulík. Po něm získala tento objekt jeho dcera Vladimíra, provdaná Svátková. Po nich zdědil tento objekt jejich syn Václav Svátek, který spolu se svou manželkou Jarmilou v roce 1962 mlýn přestavěli. Nadstavbou tak vznikla v patře nová bytová jednotka 3+1. Manželé Václav a Jarmila Svátkovi zde měli trvalé bydliště. Současnými majiteli objektu jsou dcera Ivana Půtová a syn Václav Svátek. Jarmila Svátková bydlí v objektu trvale.



Objekt č. p. 35

Je to malý domek se zahradou. V roce 1913 jej vlastnili manželé Josef a Anna Bradáčovi. Od nich koupil tento objekt pan Rinda. Po něm ho zdědila jeho dcera Miluše provdaná Pohlová a po nich jejich dcera Miluše, provdaná Erlichová. Od nich koupil domek Jan Mráček s manželkou Pavlínou, který tento objekt užívá k rekreačním účelům.



Objekt č. p. 36

Jde o malý, původně deputátní, patrový domek, kde v přízemí je chlév a v patře byt o třech místnostech bez příslušenství. K domku patří malý dvorek.

V roce 1913 vlastnili tento objekt manželé Václav a Růžena Zimovi. Po určité době zde bydlela rodina Liškových, Suk Vlastimil s rodinou a Václav Charvát s rodinou. Současnými majitelkami jsou neteře Josefa France, které tento objekt využívají k rekreaci. V současné době je domek na prodej.



Objekt č. p. 37

Objekt se nachází v zatáčce silnice od Panenského Týnce jako první vlevo. Bylo to původně hospodářské stavení s chlévy a stodolou. Patřilo k němu přibližně 7 ha polností. Vedle zemědělské činnosti zde byla kovárna a sušárna švestek.

V roce 1913 vlastnili tento objekt manželé Václav a Barbora Sukovi. Po nich jej zdědil jejich syn Václav Suk s manželkou Ludmilou a po nich jejich děti Václav a Ludmila, kteří však zde neměli trvalé bydliště. Od rodiny Suků koupil tuto usedlost v roce 1987 Ing. Zbyněk Plzák s manželkou Jaroslavou. Ti zbourali zbytky zdí původního obytného stavení, které stálo uprostřed dvora, a celý dvůr hezky upravili.

Po smrti Jaroslavy Plzákové v roce 2005 se stali spoluvlastníky její děti Markéta Perroud a Jan Plzák, jejich rodiny užívají usedlost spolu se Zbyňkem Plzákem k rekreaci. V roce 2012 musel být kvůli hnilobě v kmeni poražen mohutný kaštan koňský, rostoucí v sadu usedlosti, který svým vzrůstem tvořil významnou krajinnou dominantu této části obce.



Objekt č. p. 38

Je to malý domek ve svahu, přičemž od silnice je přízemní a od dvorku jsou pod budovou chlévy. K domku patří malý dvorek a zahrádka. Ve dvacátých a třicátých letech 20. století zde bylo hokynářství.

V roce 1913 vlastnila tento objekt Marie Erlichová a po ní jej zdědil syn Jaroslav Erlich s manželkou Annou. Pak získala tento objekt jejich snacha Růžena Erlichová, která objekt prodala manželům Radkovi a Štěpánce Vojtěchovým. Ti později domek prodali manželům Budilovým ze Slaného. Ti zde provedli drobné stavební úpravy a využívali objekt k rekreaci. V současnosti zde mají trvalé bydliště.



Objekt č. p. 39

Je to malý, původně deputátní domek, patřící ke statku č. p. 32. Domek se nachází v těsné blízkosti potoka. K domku patří příslušenství a malé chlívky. V domku se často střídali najatí zemědělské pracovníci.

V roce 1913 je uvedena jako vlastník Aloisie Kuchařiková. Majitelem byl i Jiří Bercha z Chomutova, který tento objekt využíval k rekreačním účelům. V roce 2005 koupili usedlost Ivana Pejřimovská a Pavel Král a provedli celkovou přestavbu stavení a kultivaci zahrady. V současné době mají v objektu trvalé bydliště.



Objekt č. p. 40

Jde o malý přízemní domek se stodolou. Původně k němu patřily přibližně 3ha polí. V roce 1913 byli zapsáni jako majitelé Václav a Anna Erlichovi. Václav Erlich byl cestářem. Po nich zdědila tento objekt dcera Anna, která se provdala za Václava Charváta. Po nich zdědil domek syn Václav Charvát s manželkou Miluší. Ti domek prodali Libuši a Josefu Hulatovým z Prahy, který objekt využívají k rekreaci.



Objekt č. p. 41

Původně se jednalo o malý deputátní domek, který v roce 1913 vlastnili manželé Josef a Anna Jirátovi. Po nich zdědil tento domek jejich syn Emil s manželkou Marií a po nich jejich syn Ladislav Jirát a manželkou Vlastou. Po dohodě sourozenců Jirátoových byl rozdělen objekt č. p. 56, kde Ladislav a Vlasta Jirátovi přestavěli chlév na obytnou budovu a přestěhovali se, přičemž zde použili původní č. p. 41. Původní domek byl v 70. letech 20. století zbourán. Po smrti manželů Jirátoových zdědila dům jejich dcera Vlasta, provdaná Procházková. Svatopluk a Vlasta Procházkovi prodali objekt Renátě Charvátové a manželé Charvátovi zde bydlí.



Objekt č. p. 42

Je to menší domek, s malým dvorkem a zahrádkou.

V roce 1913 vlastnili tento objekt manželé František a Aloisie Jiráskovi. Od nich ho získal Antonín Malec, který ho později prodal manželům Miroslavu a Boženě Švancarovým z Mostu. Ti tento domek užívají k rekreaci.



Objekt č. p. 43

Původně se jednalo o malý domek o dvou místnostech a stodolou. K domku patřil pozemek o velikosti přibližně jednoho hektaru. Objekt se nachází stranou od obce v oblasti mlýna.

V roce 1913 vlastnili tento objekt manželé Václav a Barbora Lukšíkovi. Od nich ho koupil Kučera a po něm ho zdědil jeho syn Zdeněk Kučera s manželkou Rajou. Ti domek přestavěli do současného stavu. Dnes je to domek se zvýšeným přízemím o třech místnostech a příslušenstvím. V současnosti tu žije jejich syn Vasil Kučera s manželkou Táňou a mají zde trvalé bydliště.



Objekt č. p. 44

Původně to byl malý deputátní domek o dvou místnostech pro zemědělské pracovníky najímané na práci ve statku č. p. 1. Domek se nacházel v oblasti mlýna.

V roce 1913 vlastnili tento objekt manželé Petr a Kateřina Vítovi a po nich ho zdědil Kučera Vlastimil. Od něho ho koupili manželé Břetislav a Marie Bubeníčkoví, kteří provedli na přelomu 60.-70. let 20. století přestavbu tohoto domku na bytovou jednotku o třech místnostech. Po nich zdědil tento objekt jejich syn Břetislav Bubeníček s manželkou Irenou. Ti v roce 2002 provedli opravu omítek a novou fasádu na domě. Břetislav a Irena Bubeníčkoví zde mají trvalé bydliště.



Objekt č. p. 45

Je to patrový domek v oblasti mlýna. Patří k němu stodola a chlév. K domku patřilo 7 ha polností. Domek nebyl posledních 100 let nijak opravován a zůstal v původním stavu. Svým charakterem je typickou zemědělskou usedlostí sklonku 19. století. Na budově byla vyměněna jen okna.

V roce 1913 vlastnili tuto usedlost manželé Václav a Aloisie Matějíčkovi a po nich, syn Aloisie, Václav Rubeš. Po něm zdědili tento objekt jeho děti Václav Rubeš a Milena Raisová. V roce 2005 koupili objekt manželé Dana a Ladislav Veselých. V současnosti zde žijí rodiče Dany Veselé Makariusovi.



Objekt č. p. 47

Tento objekt je patrová budova nacházející se v ohbí silnice ve středu obce. K obytné budově plynule navazují chlévy a velká stodola. Jde o původní zemědělskou usedlost, která zůstala bez výraznějších stavebních změn.

V roce 1913 byli zapsáni jako majitelé manželé František a Barbora Patčovi. Rodina Patčů byla na sklonku II. světové války zdecimována a někteří její členové byli německými fašisty popraveni. Od roku 1945 zde rodina nežila a objekt pronajímala. Bydlel tu postupně Jirásek Josef s manželkou Alžbětou a Horník Josef s manželkou Josefou. V roce 1981 koupili tento objekt od rodiny Patčů manželé Petr a Eva Kladivovi, kteří jej obývají rekreačně.



Objekt č. p. 48

Původně tento objekt sloužil jako hospodářství a kovárna. Je to typická zemědělská usedlost s obytnou budovou, chlévem a stodolou. K objektu patří větší dvůr, který je v současnosti využíván jako okrasná zahrada. V 70. letech 20. století byla původní kovárna přestavěna na malou bytovou jednotku se záměrem využívání jako vejminěk.

V roce 1913 vlastnili tuto usedlost manželé Jan a Anna Kučerovi. Po nich ji zdědil jejich syn Vlastimil Kučera a od nich ji získala jejich dcera Miroslava, která se provdala za Václava Dundra. V současné době zde žije jejich syn Jiří Dundr s manželkou Ladislavou a mají zde trvalé bydliště.



Objekt č. p. 49

Tento objekt se nachází na samotném konci obce jižním směrem. Byl postaven v místě, kde v minulosti místní občané těžili písek.

V roce 1913 vlastnil tento pozemek František Macek a později František Polanecký s manželkou Antonií, roz Erlichovou. V roce 1941 zde jejich syn Václav Polanecký s manželkou Marií postavili malý přízemní domek, který postupně přistavovali. Objekt po nich zdělila jejich dcera Irena, která se provdala za Karla Bryndu. Ti nadále dům přestavovali do současné podoby. Přestavbu dokončili v roce 1992. Již v roce 1971 se odstěhovali do Panenského Týnce a dům získal jejich syn Luboš. Luboš Brynda s manželkou Dagmar Bryndovou a dětmi zde mají trvalé bydliště.



Objekt č. p. 50

Původně to byla zemědělská usedlost s obytnou budovou o dvou místnostech, chlévy a stodolou. Byla zde i sušárna švestek.

V roce 1913 vlastnili tuto usedlost manželé Josef a Marie Jandovi. Od nich získal objekt v roce 1934 jejich vnuk Josef Janda s manželkou Aloisií. V roce 1972 objekt zdědila jejich dcera Hana s Manželem Vladimírem Vavruškou. Ti provedli celkovou přestavbu obytné budovy a chléva na bytovou jednotku o pěti místnostech. V současnosti je to přízemní budova s jednou podkrovní místností. Hana a Vladimír Vavruškovi žijí v obci trvale.



Objekt č. p. 52

Je to první dům v obci na pravé straně v zatáčce silnice od Panenského Týnce. Na počátku 70. let 20. století zde byly přestavěny půdní prostory na bytovou jednotku, jinak objekt zůstal v původním stavu s charakterem typického vesnického domu.

V roce 1913 vlastnili dům manželé Antonín a Pavlína Zímovi a po nich zdědil tento objekt jejich syn Václav Zíma. Od něho dům koupili Manželé Jaroslav a Marie Charvátovi. Ti v roce 1983 dům prodali bratrovi Jaroslava Václavu Charvátovi a jeho manželce Miluši. Miluše Charvátová zde má trvalé bydliště.



Objekt č. p. 53

Je to nízké stavení původně o dvou místnostech, kde byla v 70. letech 20. století přistavěna místnost a chlévy byly přestavěny na vejminěk. V současnosti je to dům o šesti místnostech s příslušenstvím.

V roce 1913 vlastnili tento objekt manželé František a Anna Sukovi. Po nich ho zdědil v roce 1933 jejich syn Stanislav Suk s manželkou Františkou a v roce 1964 jejich syn Stanislav Suk ml. s manželkou Marií. Stanislav Suk v roce 1996 zemřel. Vdova Marie Suková a její tchýně Františka zde bydlily troje. Po smrti Františky se stal majitelem syn Marie a vnuk Františky Stanislav Suk, který dům přestavuje.



Objekt č. p. 56

Původně se jednalo o malý přízemní domek o dvou místnostech bez příslušenství a chlévem. V 70. letech 20. století byl tento objekt rozdělen mezi sourozence, kdy z chléva byla vystavěna obytná budova dnes č. p. 41. Oba objekty se nacházejí na samotném konci zástavby obce směrem ke Kokovicím.

Původní objekt vlastnili v roce 1913 manželé František a Božena Jandovi. Po nich zdědila obytnou budovu jejich dcera Marie, která se provdala za Emila Jiráta a po nich ji zdědila dcera Zdenka Jirátová. Od ní, jako syn neteře, získal tento objekt Vladimír Paur, který ho prodal Machkovi z Prahy. Ten v roce 2002 provedl přestavbu objektu, kdy přilehlé chlívky adaptoval na sociální zařízení a provedl půdní vestavbu. Od pana Machka koupil objekt Viktor Charvát, který zde provádí přestavbu a objekt využívá společně s manželkou Renátou Charvátovou k rekreaci.



Objekt č. p. 58

Je to jednopodlažní dům, kde ve středu domu je průjezd. K domu patří stodola, dvůr a zahrada.

Dům původně patřil Josefu Dolníčkovi a po něm ho zdědila jeho dcera Vlasta Dolníčková. Po její smrti získala objekt její sestra Marie Kruková a po ní ho zdědili její synové Karel a Jiří Krukovi, každý jednu polovinou. Po smrti Karla získala polovinu objektu jeho dcera Šimona. V současné době zde bydlí Jiří Kruk ml. s rodinou.



Objekt č. p. 59

Původně se jednalo o malý přízemní venkovský domek, který byl postupně přestavován do nynější moderní podoby.

Původním majitelem byl Josef Stuchlý, který však v obci trvale nežil. Po něm získal tento objekt jeho vnuk Petr Stuchlý s manželkou Marií. Manželé Stuchlí objekt prodali a nyní je opět objekt na prodej.



Objekt č. p. 60

Jde o přízemní podlouhlý dům, který byl původně zemědělskou usedlostí s chlévy a stodolou. Nachází se na samotném konci obce směrem ke Kokovicím.

V roce 1913 vlastnil tento objekt Antonín Macek. Od něj ho získal jeho synovec Antonín Macek, který se svojí družkou Františkou Morávkovou zde měl trvalé bydliště. Po smrti majitele zdědili objekt bratr Antonín Macek a syn Františky Morávkové. V současnosti je dům na prodej.



Objekt č. p. 63

Je to malý přízemní domek s přilehlými chlívkami, dvorkem a zahradou. Původním majitelem, který tento objekt postavil, byl Josef Suk. Po něm ho získala jeho vnučka Jarmila Mazánková, která objekt užívá k rekreaci.



Objekt č. p. 64

Původně se jednalo o malý deputátní domek patřící ke statku č. p. 31. Na začátku 20. století byl majitelem objektu Josef Šalamoun a po něm jeho syn Antonín Šalamoun, který tento objekt prodal v 60. letech 20. století Boženě Budínové. Ta domek přestavěla na domek o třech místnostech s příslušenstvím. V 80. letech objekt prodala Martě Naušové, která ho využívala k rekreačním účelům. Od prosince 2011 jsou majiteli Jana a Pavel Kottovi a používají domek k trvalému bydlení.



Objekt č. p. 65

Původně to byla sýpka, patřící Františku Cihlářovi, který ji s kusem pozemku prodal Čeňkovi Čermákovi. Ten ji ve 20. letech 20. století přestavěl na obytnou budovu a provozoval zde zahradnictví. Po jeho smrti byl objekt prodán Vlastimilu Sukovi a po něm ho zdědila jeho dcera Libuše s manželem Karlem Petrášem. Manželé Petrášovi využívají v současnosti tento objekt k rekreačním účelům.



Objekt č. p. 66

Objekt si v roce 2013 postavili na pozemku manželů Šípkových jejich syn Karel Šípek s manželkou Janou. Spolu s nimi zde bydlí rodiče Jany Naděžda a Rostislav Kouckých.



Objekt na parcele st. 99

Objekt je první stavbou vpravo při silnici od Panenského Týnce. Na svém pozemku začali se stavbou manželé Vojtěchovi. Ti prodali rozestavěný rodinný dům včetně přilehlého pozemku firmě BARD s. r. o. 25 262 Únětice.